

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Kristeligt Folkeparti og hr. Jann Sjursen er jo normalt et meget solidarisk parti og et meget internationalt orienteret parti. Det gælder ulandspolitik, det gælder også i holdningen til Østeuropa. Det respekterer jeg meget.

Hr. Jann Sjursen siger, at kvalifikationskraverne er øgede til de central- og østeuropæiske lande. Men man kan vel sige, at Maastrichttraktaten – er det ikke korrekt, vil jeg spørge hr. Jann Sjursen – sådan set var en konsekvens af udviklingen internt i Europa, da vi kendte grænserne øst-vest, og at vi faktisk først med Amsterdamtraktaten formåede at få rettet lidt op på det og begyndte at se på, at Europa også skulle udvides i bredden.

Er det ikke også korrekt, at man godt kan blive medlem af EU uden at blive medlem af ØMU'en? Man kan blive medlem af ØMU'en senere, når man opfylder kriterierne, og efterfølgende blive medlem af euroen. Og gør det ikke indtryk, at faktisk både Tjekkiet, Estland, Ungarn, Polen, Slovenien, Slovakiet, Letland, Litauen og Bulgarien i dag kan opfylde kriterierne i ØMU'en? Er det egentlig ikke lidt underligt at opleve, når man spørger østeuropæerne, at ideerne om fleksibilitet bryder de sig ikke om, og de synes sådan set ikke, at det Danmark, som de ved bakker dem op i en udvidelse, placerer sig centralt i forhold til udvidelsesprocessen, og de vil gerne sige: Det synes de ikke om.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Fru Lene Espersen var ligesom hr. Claus Larsen-Jensen inde på spørgsmålet om udvidelsen, som jo egentlig er central, i hvert fald når man skal se på, hvad det er, der deler Kristeligt Folkeparti i forhold til nogle af jaserne her i Folketinget og i øvrigt faktisk også deler os internt i diskussionen, fordi vi vurderer det her spørgsmål forskelligt. Der vil jeg sige, at mine overvejelser i ordførertalen også omkring udvidelsen nøje hænger sammen med, at jeg betragter ØMU'en som et økonomisk eksperiment. Jeg tror ikke, at ØMU'en er det stabilitetens projekt, som fru Lene Espersen ligesom vil gøre det til.

Det er jo tankevækkende, når man ser på, hvad der skete op til, at man fastlåste de enkelte valutakurser i forhold til hinanden den 1. januar 1999. Indtil da havde man siden 1978 justeret kurserne 28 gange i det tidligere valutaregime,

hvis jeg husker ret. Hvis nu det skulle være et stabilitetens projekt, så synes jeg, at det havde været meget naturligt, at man ligesom havde bevist, at man over en periode rent faktisk kunne fastholde kurserne i forhold til hinanden. Det mener jeg ikke man har, og det er derfor, at jeg mener, at det er et ustabilitetens projekt, som faktisk også i virkeligheden kan bringe ufred med sig, hvis det endelig er det.

Så til hvordan de central- og østeuropæiske lande selv ser på ØMU'en og det at blive medlemmer af EU: Det er jo da rigtigt, at når de er sammen med vores egen statsminister og andre statsministere, der siger ja, så siger de også ja. Og jeg havde nær sagt: Hvad skulle de ellers sige? Jeg har faktisk svært ved at forestille mig, at de skulle gå op imod de lande, som i dag er medlem af EU, og sige noget andet, kræve noget andet end det, der rent faktisk forventes af dem.

Derfor mener jeg, at et dansk nej den 28. september skal bruges til, at vi så rent faktisk prøver at sætte den dagsorden for et mere fleksibelt EU i hvert fald på euroområdet.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Er det ikke korrekt, vil jeg spørge hr. Jann Sjursen, at det, der sker med euroen og ØMU'en, jo i virkeligheden er, at vi skaber en intern stabilitet i EU-landene, så de får en større styrke til både økonomisk og politisk at kunne magte den store udvidelse. Er det en trussel imod øst- og centraleuropæiske lande, at de, når de har orden i deres økonomi uanset niveau i forhold til os andre, dermed kan få en ligeværdig indflydelse ligesom tyskere og andre store? Tror hr. Jann Sjursen ikke, at en sådan udvikling faktisk vil medføre, at de lande vil få i stribevis af investeringer, få øget gang i deres økonomi, øget gang i deres beskæftigelse og et socialt og økonomisk løft, som netop er med til at skabe den stabilisering, som er forudsætningen for, at vi ikke lander i ufredssituationer i Europa?

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Det er da klart, at en sund økonomisk udvikling i de central- og østeuropæiske lande er en forudsætning for, at de også kan opleve en velfærdsfremgang i de kommende år, men det kan jo altså også godt lade sig gøre uden en euro. Der mener jeg ikke, at euroen i sig selv er en nødvendighed, og i al ubeskedenhed kan man